

Dosarul nr. 4r-87/23 (PIGD: 4-22162461-02-4r-06012023)
Judecător: Balan Gheorghe (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani)

DECIZIE

23 august 2024

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Alexandru Spoială

Judecători:

Denis Băbălău și Igor Chiroșca

examinând în procedură scrisă, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constator împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022, în cauza contravențională în privința lui Cuznețov Iurii, intentată în temeiul art. 67 alin. (1) Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

CONSTATĂ:

În data de 01 noiembrie 2022, ora 1016, de către agentul constator ofițerul principal al SSP a IP Buiucani a DP Chișinău a IGP al MAI, Diana Gumeni, în privința lui Cuznețov Iurii a fost întocmit un proces-verbal privind contravenția prevăzută de art. 67 alin.(1) Cod contravențional pentru faptul că, „la 19 octombrie 2022, în perioada de timp 1100 – 1120, ignorând prevederile Legii cu privire la întrunire, nr. 26 din 2008, aflându-se în mun. Chișinău, str. Petru Movilă, 10, a organizat o acțiune de protest fără a declara despre acest fapt printr-o declarație prealabilă la administrația publică locală”.

În conformitate cu prevederile art. 395 Cod contravențional, cauza contravențională în privința lui Cuznețov Iurii a fost expediată pentru examinare după competență în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022, procesul-verbal cu privire la contravenție a ofițerului principal al SSP a IP Buiucani a DP Chișinău a IGP al MAI, Diana Gumeni, întocmit la 01 noiembrie 2022, în conformitate cu art. 67 alin.(1) Cod contravențional, în privința lui Cuznețov Iurii a fost anulat, cu dispunerea încetării procesului contravențional intentat împotriva acestuia din motivul lipsei faptului contravenției și nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constator a declarat recurs, solicitând casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că, sunt acumulate suficiente probe pentru tragerea la răspundere contravențională a lui Cuznețov Iurii, probe care nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Conform prevederilor art. 464² Codul contravențional, *cauza contravențională în procedură scrisă se examinează de instanța de judecată în lipsa părților și fără dezbateri orale. În termen de 3 zile de la data intrării cauzei contravenționale în instanța de judecată, judecătorul transmite făptuitorului și victimei o copie a procesului-verbal cu privire la contravenție, a probelor și a înscrisurilor din dosarul cauzei contravenționale, precum și solicită părților de a se expune asupra aplicării procedurii scrise și asupra cauzei contravenționale, stabilind un termen de 10 zile.*

În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), părțile nu s-au expus asupra aplicării procedurii scrise și asupra cauzei contravenționale, instanța de judecată va pronunța o încheiere motivată cu privire la examinarea cauzei contravenționale în procedură scrisă. În cazul în care părțile, în termenul prevăzut la alin. (2), refuză aplicarea procedurii scrise și solicită examinarea cauzei contravenționale în ședință publică, instanța de judecată poate dispune citarea părților dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cauza contravențională în ședință publică, iar examinarea cauzei contravenționale se va desfășura în conformitate cu prevederile capitolului VII din cartea a doua a prezentului cod. Instanța de judecată poate să respingă prin încheiere motivată refuzul aplicării procedurii scrise și solicitarea examinării cauzei contravenționale în ședință publică în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Încheierea de respingere se contestă odată cu fondul. Dacă din materialele cauzei rezultă că cauza contravențională nu poate fi examinată în procedură scrisă, instanța de judecată, prin încheiere motivată, care se contestă odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală.

Conform art. 464³ Codul contravențional, *soluționarea cauzei contravenționale în procedură scrisă se desfășoară în termenul și în condițiile prevăzute la art. 454. Hotărârea judecătorească în procedură scrisă se emite în condițiile art. 462. Hotărârea judecătorească emisă se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică părților cauzei contravenționale, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească examinată în procedură scrisă se contestă cu recurs care se examinează în condițiile prezentului cod. Instanța de recurs examinează recursul în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile prezentului articol fiind aplicabile corespunzător.*

Astfel, dreptul la un proces echitabil este asigurat și în procedura scrisă și alte circumstanțe excepționale nu sânt prezente.

Agentul constatator, contravenientul și avocatul acesteia au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

Examinând materialele cauzei contravenționale, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Conform art. 466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeuri: a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei; b) ședința de judecată nu a fost publică; c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înștiința instanța despre imposibilitate;

d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepția cazurilor de reîncadrare juridică a acțiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde; f) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod; g) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decât cele prevăzute de lege sau nu corespund faptei săvârșite sau persoanei contravenientului; h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii contravenționale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenționale, sau aplicarea sancțiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; i) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; j) a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului; k) Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea legii aplicate; l) instanța de judecată internațională, prin hotărâre în o altă cauză, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în cauza respectivă.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzărilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că în data de 01 noiembrie 2022, ora 1016, de către agentul constator ofițerul principal al SSP a IP Buiucani a DP Chișinău a IGP al MAI, Diana Gumeni, în privința lui Cuznețov Iurii a fost întocmit un proces-verbal privind contravenția prevăzută de art. 67 alin.(1) Cod contravențional pentru faptul că, „la 19 octombrie 2022, în perioada de timp 11:00 – 11:20, ignorând prevederile Legii cu privire la întrunire, nr. 26 din 2008, aflându-se în mun. Chișinău, str. Petru Movilă, 10, a organizat o acțiune de protest fără a declara despre acest fapt printr-o declarație prealabilă la administrația publică locală”.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție din 01.11.2022, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, Colegiul penal constată că dispozițiile legale în materie nu au fost respectate.

Astfel, procesul-verbal cu privire la contravenție din 01.11.2022 nu cuprinde toate mențiunile prevăzute de art.443 Cod contravențional, sub sancțiunea nulității absolute, descrierea faptei nefiind suficientă și clară, fără arătarea detaliată a împrejurărilor în care contravenția a fost săvârșită, nefiind indicat locul concret comiterii preinsei contravenției, figurând semnătura agentului constator și a martorului asistent, or contravenientul a refuzat să semneze actul.

Analizând procesul-verbal cu privire la contravenție din speță, Colegiul penal menționează faptul că cerințele legale indicate supra nu au fost respectate, nefiind specificată în învinuirea adusă cet. Cuznețov Iurii conjuncturile concrete de comitere a faptei, or, în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție din 01.11.2022, contrar prevederilor legale, agentul constator nu a specificat care de fapt au fost împrejurările comiterii acestei contravenții.

În acest sens, Colegiul penal menționează că prezentarea generică a faptei incriminate prin procesul-verbal cu privire la contravenție, cu omiterea descrierii concrete a circumstanțelor esențiale ale comiterii în general, a locului comiterii acțiunilor ilicite, este apreciată ca fiind una necorespunzătoare, care nu face ca

învinuirea contravențională să fie una clară, concretă și previzibilă, abatere pentru care legiuitorul a stabilit expres sancțiunea nulității absolute.

Totodată, cu referire la temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul relevă că, agentul constator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a dispus adoptarea unei decizii de sancționare a lui Cuznețov Iurii, în lipsa probelor pertinente și concludente, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 67 alin. (1) Cod contravențional.

În ordinea de idei expusă supra, Colegiul penal constată faptul că de către agentul constator nu au fost acumulate probe pertinente și concludente în vederea probării vinovăției lui Cuznețov Iurii în comiterea contravenției ce i se incriminează acestuia. Or, niciuna din probele acumulate nu vine să demonstreze faptul că, Cuznețov Iurii ar fi fost organizatorul mitingului. Totodată, nu a fost prezentată vreo careva probă care să demonstreze că mitingul ar fi fost organizat de cineva, neavând caracter spontan.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Ruiz Torija contra Spaniei*, 09.12.1994, §29; *Papon contra Franței (nr.2)*, dec., 15.12.2001; *Boldea contra României*, 15.02.2007, §30).

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională

în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-1).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 67 alin. (1) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că se invocă doar afirmațiile că, conform materialelor acumulate și informației parvenite s-a stabilit cu certitudine că Cuznețov Iurii a încălcat prevederile art. 67 alin. (1) Cod contravențional și că sunt acumulate destule probe pentru a fi tras la răspundere contravențională, probe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Raportând cele invocate supra, în raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată, constată că, la examinarea cauzei contravenționale în privința lui Cuznețov Iurii, agentul constator nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, astfel încât activitatea desfășurată de acesta în partea ce vizează colectarea și administrarea probelor, a fost una insuficientă și superficială or, în speță, s-a constatat că la materialele cauzei a fost anexat doar procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr.*****din 01.11.2022.

Or, în susținerea poziției sale, Colegiul Penal elucidează faptul că procesul verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși a faptei, a autorului acesteia și a făptuitorului, acest proces verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției de nerespectare de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere.

Deci, recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art. 470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 20.12.2022.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Alexandru Spoială

judecător

Denis Băbălău

judecător

Igor Chiroșca